

”Det har hänt alla tjejer någon gång”

Publicerad 2016-01-12

Ung i Stockholm. Del 4

Rapporterna om sexuella övergrepp i Kungsträdgården i somras var den stora snackisen på Stockholms skolor den första skoldagen.

När DN träffar sex unga Stockholmare för att prata om erfarenheter av sexuella ofredanden är bilden samstämmig: Det är inget nytt.

Nyårsnattens händelser i bland annat Köln, Kalmar och Helsingfors, och på ungdomsfestivalen We Are Sthlm i Kungsträdgården i somras, har lett till en upprörd debatt om sexuellt våld och en ström av berättelser om sexuella övergrepp mot unga kvinnor.

Men för gymnasieeleverna Ayleen Burt, 18 år, Hamdi Abdiweli, 18 år, och Klara Benyamine, 19 år, på naturvetarprogrammet på Kungsholmens gymnasium, är sexuella ofredanden inte något nytt – utan en del av vardagen.

Hamdi: Det är verkligen ingen nyhet. Det är så vanligt. Det är bara att fråga vilken tjej som helst, det har hänt alla någon gång.

Klara: Det händer utanför skolan, på barer, nattklubbar och när man går på gatan. Det är incidenter som händer hela tiden och något man som tjej alltid snackar om med sina tjejkompisar.

Det handlar om okända killar som tar tjejer på bröstet, på rumpan, eller som dansar närgånget fast man inte brett om det. Klara Benyamine berättar om när hon på högstadiet blev tagen på bröstet av en äldre man. Andra närmanden sker indirekt och kommer från killar som "bara vill prata".

Hamdi: För ett tag sedan när jag åkte tunnelbana hem själv ganska sent kom det på en man och sade "tjena". När jag visade att jag inte ville prata med honom blev han väldigt aggressiv. Det var flera andra personer i vagnen men ingen gjorde någonting. Vi gick av vid samma station och det kändes väldigt obehagligt. Jag gick väldigt snabbt hem och ringde min syster.

Ingen av tjejerna besökte själva We Are Sthlm i somras då ett stort antal unga killar sexuellt ofredat unga flickor i publiken, vilket DN berättat om i helgen. Få av offren har anmält övergreppen till polisen.

Klara: Många tjejer tänker nog att min anmälan inte spelar så stor roll.

En av dem som blev antastade var Hamdi Abdiwelis lillasyster.

Hamdi: Hon kom hem och berättade att vissa killar hade betett sig väldigt svinigt på festivalen. Då reagerade jag inte så starkt över det. Men när jag nu reflekterar över det känns det ju inget bra.

Hur tas sådana berättelser emot av omgivningen?

Klara: Det är inte så viktigt vad man själv tycker. Att vara ung och tjej ger inte så mycket auktoritet. Säger man att man blivit tafsad på så blir det liksom ingen reaktion.

Ayleen: Det är ju sjukt egentligen, men man borstar bort sådant. Jag tror att många är rädda för att inte bli tagna på

allvar. Man vill inte göra en för stor sak av det och utsätta någon för problem.

Hamdi: Nu på gymnasiet upplever jag inte så stora problem. Men på högstadiet ... om jag blivit tafsad på och gick till en lärare, ja, då tog läraren upp det som om det hade varit en "konflikt".

Ayleen: Ja, att båda parter har gjort fel. Fast det var killen som tafsats.

Klara: I skolan pratar vi ofta om att killarna tar mer plats i klassen, men inte om sexuella trakasserier.

Vad tror ni det beror på att killar gör så här?

Ayleen: De lever kvar i en föreställning om att män har makten och bestämmer. Det gör att de själva känner att de har rätten att göra så mot tjejer.

Klara: Jag tror också att det har att göra med att killarna är nyfikna. På högstadiet går man igenom en konstig fas. Jag tror att alla är nyfikna på kroppar och sånt.

Hamdi: Ja, men jag tror inte att killar är mer nyfikna än tjejer.

Klara: Om en tjej gick runt och tog en kille mellan benen så skulle en lärare säga till direkt. En tjej skulle inte kunna göra så.

Förekommer det omvända trakasserier, att tjejer ofredar killar?

Alla: Nej!

Klara: Enda gången en tjej slår en kille mellan benen är när hon vill försvara sig.

Hur ska samhället komma till rätta med problemen?

Hamdi: Man måste börja reagera när sådant här händer. I stället för att säga att "boys will be boys" så måste man se det som en stor grej.

Ayleen: Det är bra att medier tar upp det här så att folk börjar prata om det.

Vad tänker ni kring att de utpekade misstänkta gärningsmännen ska ha en utländsk bakgrund?

Klara: Jag är alltid rädd när jag går hem själv på kvällen, rädd för att en man ska komma fram och göra något. Men när jag själv känner mig rädd tänker jag aldrig på varifrån den personen kommer. Jag rädd för alla killar, särskilt killar i grupp, det spelar ingen roll hur de ser ut.

Ayleen: Det är dåligt att man sätter gärningsmännens bakgrund i fokus i stället för att prata om det faktiska problemet – att de är män.

Lina Lund lina.lund@dn.se